

Ματιές στὸν κόσμο τοῦ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Συνεργάζεται και ἐπιμελείται ἡ ΠΙΤΣΑ ΓΑΛΑΖΗ

Τ Ο Β Ι Β Λ Ι Ο

ΝΙΚΗΣ ΛΑΔΑΚΗ — ΦΙΛΙΠΠΟΥ «Ἡρώιδες τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνεγεροσύνης», μελέτη, σελ. 32, Κύπρος 1971

Ἀπὸ τὴν γνωστὴ Κυρία ποιήτρια Νίκη Λαδάκη — Φιλίππου μᾶς ἔρχεται ἀκόμη ἓνα βιβλίο — μιὰ μελέτη τοῦ τῆς φθοᾶ — ποὺ ἀποτελεῖ ἓνα ἀκόμα μέρος ἀπὸ τὴ συμβολὴ τῆς στοῦς ἐορτασμοὺς γιὰ τὰ 150 χρόνια τῆς Ἐθνικῆς παλιγγενεσίας. Πρόσφορα ὅπως θὰ θυμούνται οἱ ἀναγνώστες αὐτῆς τῆς σελίδας εἶχαμε παρουσιάσει ἓνα ποιητικὸ βιβλίο τῆς ἴδιας συγγραφέως ποὺ ἦταν ἀφιερωμένο ἐπίσης στὴν Ἑλληνικὴ ἐθνεγεροσύνη.

Μ' ἓνα θέμα δύσκολο λόγω τῆς εὐρύτητος του καὶ τοῦ ἀνεξαντλήτου ὕλικου του καταπιάνεται τοῦτῃ τῆς φθοᾶ ἡ Νίκη Λαδάκη — Φιλίππου καὶ καταφέρνει ἐντοπίζοντας το καὶ περιορίζοντας το σ' ὀρισμένα πλαίσια νὰ μᾶς δώσει μὲ τὴν γναμκεία τῆς ἐναισθησεῖα καὶ μὲ τὴν βοήθεια μιᾶς ἐπιλογῆς δημοικῶν μᾶς τραγουδιῶν ποὺ ἐμπλοκτίζουν καὶ συμπληροῦν τὴ μελέτη τους μιὰ προσέγγιση στὸ μεγάλο αὐτὸ θέμα σμαγααρόντας ἀδρά τὴν φασογνωμία τῆς Ἑλληνίδας τοῦ 1821 καὶ τὴν ἀνυπολόγιστη συμβολὴ τῆς στὸν μεγάλο ἀγῶνα.

«Ἡρώιδες τῆς Ἑλληνικῆς ἐθνεγεροσύνης» εἶναι ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου μὲ τὸ ὄνομα ἡ Νίκη Λαδάκη — Φιλίππου ἐπιχει-

Ἑλληνίδας ἐξετάζει κυρίως ἀπο τρεῖς σκοπεῖς: τῆς μητέρας τῆς συζύγου καὶ τῆς ἀδελφῆς ἀλλὰ καὶ πλατύτερα ἀντιμετωπίζει τὴν ἀπεριόριστη ἀγάπη τῆς Ἑλληνίδας γυναίκας καὶ τὴν αὐτοθυσία τῆς γιὰ τὴν Λευτεριά. Οἱ τρεῖς αὐτὲς σκοπεῖς ποὺ ὅπως εἶναι φανερὸ συνθέτουν τὶς ἐπιμέρους ὄψεις ἐνὸς θέματος δίνουν τὴν εὐκαιρία στὴν συγγραφεῖα νὰ σταματήσει στὰ ἀξιολογώτερα σημεῖα τῆς προσφορᾶς τῆς Ἑλληνίδας στὴν ἐπαναστατικὴ ἀλλὰ καὶ στὴν προεπαναστατικὴ περίοδο τότε ποὺ κράτησε ἀσβεστο τὸ καντῆλι τῆς πίστης καὶ τῆς ἀγάπης γιὰ τὴν λευτεριά μεταδίδοντας τὴν φλόγα του ἀπὸ γεννὰ σὲ γεννὰ μέχρι ποὺ ἡ ἴδια νὰ γίνει λαμπρὸ παράδειγμα ἡρωισμοῦ καὶ αὐτοθυσίας.

Ἡ Νίκη Λαδάκη Φιλίππου καταφέρνει μὲ τὴν μελέτη τῆς καὶ συνοψίζοντας τὶς τρεῖς αὐτὲς ὄψεις νὰ μᾶς δώσει ἓνα ἀδρὸ πορτραῖτο τῆς Ἑλληνίδας πηγαίνοντας μᾶς μ' ἓνα τρόπο ἀμεσο καὶ ἔσοτὸ κοντότερα σ' αὐτὸ τὸ μεγάλο θέμα τὸ ὁποῖο ἐξετάζει στὸ βιβλίο τῆς ποὺ ἀποτελεῖ μιὰ ἐκδή-

λωση τοῦ πρέποντος φόρου τιμῆς στὴν μνήμη τῶν ἡρωιδῶν ἐκείνων ποὺ πότισαν μὲ τὸ αἷμα τους τὸ δέντρο τῆς ἐλευ-

ΕΛΛΗΣ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ «Τὸ χῶμα τῆς Κύπρου», ποιήματα, σελ. 42, Λευκωσία, 1971.

Ἀρκετὰ καθυστερημένα σημειώνουμε δύο λόγια γιὰ τὸ βιβλίο τῆς Κυπρίας ποιήτριας Ἑλλῆς Παιονίδου «Χῶμα τῆς Κύπρου» ποὺ κυκλοφόρησε τὸ περασμένο καλοκαίρι καὶ μὲ τὴν προηγουμένη ποιητικὴ τῆς ἐργασία. Πιστεύουμε πὺς ἡ Ἑλλη Παιονίδου βρίσκεται στὸ στάδιο τῆς ἀναζήτησης καὶ πὺς ἀκόμα ἀναζητᾶ τὸ ποιητικὸ τῆς πρόσωπο καὶ τοὺς τρόπους ποὺ θὰ τῆς δώσουν τὶς δυνατότες νὰ ἐκφράσει ὅλα ὅσα τὴν γεμίζουν. Μᾶς τὸ δεβαιώνουν οἱ δύο ποιητικὲς συνθέσεις ποὺ περιέχει τὸ βιβλίο τῆς ὅπου κανεῖς συναντᾶ τὶς ἐπιμέρους συγκινήσεις τῆς ἐνορχηστρωμένες σ' ἓνα μεγάλο θέμα ποὺ τῆς δίνει τὴν δυνατότητα νὰ ἀπλωθῆ καὶ νὰ δώσει μιὰ ὄψη τοῦ κόσμου τῆς καθὼς καὶ μιὰ εἰκόνα γιὰ τὰ ποιητικὰ τῆς ἐφόδια ποὺ διοχετευμένα μ' ἓνα τῶσο κατὰλληλο ποροῦν νὰ δώσουν ἀποτελέσματα ὄρατα.

Τὸ «Χῶμα τῆς Κύπρου» εἶναι ἡ τρίτη κατὰ σειρά ποιη-

τικὴ συλλογὴ τῆς Ἑλλῆς Παιονίδου καὶ βρίσκομε πὺς ἔχει κάμει βήματα μπροστὰ ἀπὸ τὴν προηγουμένη ποιητικὴ ἐργασία τῆς. Στίχοι συγκινητικῆς ἀπλότητος, εἰλικρίνεια καὶ εὐαισθησεῖα χαρακτηρίζουν τὸ καινούργιο αὐτὸ βιβλίο καὶ ἀκόμα μιὰ βαθειὰ ἀγάπη γιὰ τὸ νησί μᾶς ἀπὸ τὸ ὁποῖο ὅπως φανερώνει ὁ τίτλος του ἀντλεῖ κυρίως τὴν ἐμπνευσή τῆς. Ὁ ἀπλὸς τόνος τοῦ τραγουδιοῦ τῆς πιστεύουμε πὺς γάνει ὅταν καταπιάνεται μὲ συνθετικότερα πράγματα πρᾶγμα ποὺ ἐπιφέρει μιὰ διάσταση ἀνάμεσα στὸ περιεχόμενο καὶ τὴν μορφή.

Μέσα ἀπὸ τὰ ἀπλά πράγματα ἡ Ἑλλη Παιονίδου βρίσκει τὴν εὐκαιρία νὰ ἐξοτερευεῖ ἓνα ἀπόθεμα ἀγάπης καὶ εὐαισθησεῖας ποὺ σίγουρα ἔχει. Βρίσκομε ἔτσι στίχους καὶ εὐτυχησμένες στιγμὲς στὸ «Χῶμα τῆς Κύπρου» ποὺ ὅμως θὰ ποροῦσαν νὰ ἀποτελέσουν στοιχεῖα γιὰ ποιήματα

ὀλοκληρωμένα ἀφοῦ ἡ ποιήτρια διαθέτει πρὸς τοῦτο τὰ ἐφόδια.

Ἀσχετα μ' ὅλα τὰ τελευταῖα τὸ βιβλίο τῆς Ἑλλῆς Παιονίδου ἀποτελεῖ ἓνα σημαντικό βῆμα στὴν προσωπικὴ τῆς πορεία στὴν ποίηση.

Μιλώντας γενικὰ θὰ λέγαμε πὺς ὁ δρόμος τοῦ καθε-

νὸς ἀνοίγει καὶ οἱ τρόποι του κατακτινόνται μὲ πολλὴ ὑπομονὴ καὶ σκληρὴ ἐργασία ποὺ δικαιώνεται μέσα στὸν χρόνο. Στὴν προκειμένη περίπτωση τὸ βιβλίο τῆς Ἑλλῆς Παιονίδου μᾶς κάνει νὰ περιμένουμε γι' αὐτὸ, ἄλλωστε σταματᾶμε σ' αὐτὸ σήμερα ἔσοτὸ καὶ καθυστερημένα.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΠΗΡΑΜΕ

ΝΙΚΟΥ ΚΑΡΟΥΖΟΥ: «Ὁ Λευκοπλάστης καὶ μικρὲς καὶ μεγάλες ἀντινομίες», ποιήματα, σελ. 45, Ἀθήνα 1971.

ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΓΚΛΗ: «Ὁ ἄρχοντας μυστικὸρῆμα», σελ. 463, ἐκδόσεις «Δωρικὸς» Ἀθήνα 1971.

ΓΙΩΡΓΟΥ ΘΕΜΕΛΗ: «Ἡλιοσκόπιος», Θεσσαλονίκη 1971.

«Ὁ ΠΟΙΗΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΘΕΜΕΛΗΣ», τιμητικὸς τόμος, σελ. 405, Θεσσαλονίκη 1971.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗ ΚΟΥΔΟΥΝΑΡΗ: «Μερικὰ παλαιὰ οἰκογένεια τῆς Κύπρου», σελ. 125, Λευκωσία, 1972.

ΓΙΩΛΑΝΤΑΣ ΠΕΓΚΛΗ: «Ἀζουστε», ποίημα, σελ. 104, Ἀθήνα 1970.

ΓΙΩΛΑΝΤΑΣ ΠΕΓΚΛΗ: «Πρὸς Φαρισσαίους» ποίημα, σελ. 46, Ἀθήνα 1971.

ΛΟΥΛΑΣ Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ: «Τὸ πέτρινο στόμα», διηγήματα, σελ. 124, ἔκδοσεις «Νέα Σκέψη» Ἀθήνα 1972.

ΛΟΥΛΑΣ Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ: «Οἱ φλόγες — στιγμὲς μιᾶς μεγάλης ὥρας 1821—1971», ἔκδοσεις «Νέα Σκέψη», Ἀθήνα 1971.

ΒΑΓΙΟΥ ΜΠΑΓΛΑΝΗ: «Ἐξήντα δῆο ποιήματα», σελ. 80, ἔκδοσεις «Νέας Πορείας» Θεσσαλονίκη 1972.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ